

regeringen, at man skal refundere kommunerne dagpengeudgifterne over den ekstra skat; staten får ind, når man sætter folk i arbejde; så tilbyder de at ansætte folk til en nettoudgift på 11.000 kr.

Det svarer jo helt til, hvad vi har lagt frem i valgkampen, og vi støtter det meget varmt. 11.000 kr. vil de skaffe. Det vil sige, at man uden omkostninger, uden nogen som helst udgift – ja, tværtimod en indtægt, fordi der også kommer moms ind for statsregnskabet – kan ansætte flere folk i kommunerne.

Er Socialdemokratiet indstillet på at støtte det forslag, der kommer fra Århus?

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

I SF er vi sådan set ikke forundret over, at den socialdemokratiske ordfører roser regeringen. Det havde været mere overraskende, hvis det var modsat, hvis der havde været plads til noget selvkritik undervejs. Men jeg synes nu alligevel, at det var overraskende, at fru Pia Gjellerup valgte at sige, at alle de forventede resultater var opnået. Det synes jeg er overraskende, for vi har jo lagt mærke til, at de forudsætninger, som regeringen har haft om udviklingen i arbejdsløsheden, slet ikke har holdt.

Da regeringen trådte til, startede den med at komme med en stor plan, som hed »Ny Kurs«, og i den linede man op, at hvis bare regeringens politik blev gennemført, så skulle arbejdsløsheden nok begynde at falde kraftigt; man regnede med, at den ville komme ned på 320.000 i 1994. Nu har vi så her for meget få dage siden fået en økonomisk oversigt fra Økonomiministeriet, som siger, og man nu regner med 347.000 ledige i 1994 – altså en betydelig større ledighed.

Så for mig at se går det i den forkerte retning på nogle af punkterne i hvert fald – og på de væsentligste punkter, desværre.

Jeg er enig i, at regeringen har haft succes på nogle punkter, på de punkter, hvor den har sat set noget mere på uddannelse, hvor den har sat set noget mere på at løse nogle offentlige serviceopgaver. Det er også, hvad SF har peget på. Vi mener, at man skal sætte meget kraftigere ind, før effekten viser sig, og det er så nok dér, vændene skiller. Regeringen tror, at bare der er noget vækst i det private erhvervsliv, så forsvinder arbejdsløsheden af sig selv.

Derfor vil jeg gerne spørge Socialdemokratiet, om det ikke snart – når man nu kigger på tallene og ser, at arbejdsløsheden alligevel bliver meget højere, end man havde regnet med, tæt på

350.000 arbejdsløse – er på tide at erkende, at den strategi, man har valgt, ikke slår til; og at vi er nødt til at bruge meget kraftigere midler både på uddannelsesområdet, på løsningen af offentlige serviceopgaver og på en bedre fordeling af arbejdet, før vi kan få arbejdsløsheden ned.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Nøjsomhed gør jo ofte folk opfindsomme, og at en socialdemokratisk finansordfører ligefrem skal bruge vækst i bruttonationalproduktet som et succeskriterium for en regering, må siges at være en nyskabelse.

Jeg ved, at fru Pia Gjellerup har så meget indsigt i tingene, at hun er klar over, at det at måle på bruttonationalproduktet jo ingenlunde i sig selv er noget succeskriterium. Hvis der er nogle mennesker, der lige nu kører galt et eller andet sted i Danmark, og der er en ambulance og en Falckbil og andet, der skal af sted, så stiger vores bruttonationalprodukt, men det er jo ikke en lykkelig begivenhed, som vi ligefrem skal fremskynde.

Der var for et par år siden en meget ihærdig glarmester i Nordsjælland. Han ansatte en langtidsledig ung – oven i købet med offentligt tilskud – til at gå rundt i weekenderne og smadre ruderne i folks bygninger, for så stod telefonen jo ikke stille mandag morgen; hans virksomhed havde en kolossal vækst på grund af alle disse ruder, der skulle skiftes ud. For ham var det selvfølgelig en personlig succes, men bruttonationalproduktet steg også. Alligevel kan vi jo ikke konstatere, at det var en lykkelig begivenhed for det danske samfund.

Hovedparten af de initiativer, den danske regering har sat i gang, er altså initiativer, hvor man går rundt og smadrer ruder i overført betydning. Vores basiserhverv – landbrug, fiskeri og industri – afvikler man i disse år. Man giver tilskud til, at fiskerne lader være med at tage på havet; man giver tilskud til, at landmændene forlader deres erhverv; og man overbeskatter industrien, så den må lukke. Vi ville hellere have et succeskriterium, der hedder: Hvordan er væksten i vores basiserhverv? Og hvis det er det, vi har som succeskriterium og kan være enige om er nøglen til et samfunds sunde vækst, så er regeringen dumpet.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg lyttede meget intenst til fru Pia Gjellerups